

[Indenrigsministeren.]

Også i den nye miljøbeskyttelseslov har kommunerne en fremskudt placering. Lad mig også nævne hjemmesygeplejen, og lad mig nævne sundhedsplejerskeordningen, som er lagt ud til primærkommunerne. Tilsammen betyder disse ting, at afgørelserne i dag i langt videre omfang end før ligger hos kommunalbestyrelserne.

Det har været kommunalreformens hovedbidrag til en decentralisering, og den linje skal naturligvis fortsættes. Derved er det den enkelte kommunalbestyrelse, som disponerer, naturligvis inden for de generelle rammer, som sættes af den almindelige økonomiske politik. Regeringen vil videreføre dette arbejde, og det bebudedes også helt bestemt i åbningstalen.

Jeg vil dog gerne gøre den bemærkning, at de økonomiske hensyn ikke blot bør finde udtryk i generelle rammer. Også på de enkelte opgaveområder må der sættes grænser, når man skal undgå urimelige omkostninger, og her er jeg lidt bekymret ved hr. Poul Hartlings angreb på de store institutioner. Jeg skal vel erkende, at „det nære samfund“ er et vigtigt problem og også et meget vanskeligt problem at løse, men jeg tror ikke, man skal gå så langt, som hr. Poul Hartlings bemærkninger nærmest mundede ud i, at man f. eks. opspalter sygehusvæsenet på en række mindre sygehuse. Her sættes meget snævre grænser af mangelen på specialister, udgiften til lønninger og apparatur og behovet for et snævert samvirke mellem de enkelte specialfunktioner.

Hr. Poul Hartling efterlyste en redegørelse vedrørende opgavefordelingen. Den skal jeg meget gerne komme med, så hr. Poul Hartling behøver ikke stille en forespørgsel i så henseende.

Forudsætningen for den nu gennemførte decentralisering på en række områder har været etableringen af en række større kommuner. Dette har naturligvis sine steder øget behovet for en mere direkte indflydelse på forskellige kommunale opgaver for den enkelte borger eller for mindre grupper af borgere. Her møder vi nærdemokratiproblemet igen. Nogle steder taler man om lokalråd, men endnu har ingen kunnet forklare, hvorledes en samlet kommunal styring og planlægning skulle være mulig, hvis beslutningsretten samtidig blev opspaltet på

en række lokalråd. Snarere må man undersøge mulighederne for at gå videre i retning af at opbygge et nærdemokrati omkring institutionerne. Vi har allerede forældreråd ved daginstitutioner, og der er sikret forældreindflydelse på de enkelte skoler. Vi har vel brug for at gøre flere erfaringer på dette felt, men jeg tror, at mulighederne for at realisere det nære samfund må søges ad denne vej.

Hr. Poul Hartling var også inde på problemet om kommunesammenlægningerne og nævnte i den forbindelse, at venstre ville tage initiativet til, at Ledøje-Smørum skulle opretholdes som en selvstændig kommune. Nu skal jeg være den sidste til at sige, at afstemninger eller befolkningens mening i en kommune skal man se stort på. Men jeg vil dog alligevel vove den påstand, at hvis det havde været almindeligt under gennemførelsen af hele vor kommunalreform, så tror jeg ikke på, at ret megen sammenlægning var lykkedes. Når det drejer sig om Ledøje-Smørum, så er beslutningen truffet, og den er truffet i nøje overensstemmelse med det, som dette folketing har vedtaget ved lov og pålagt kommunalreformkommissionen og indenrigsministeren. Jeg ser med forventning hen til, hvad venstre i givet fald vil komme med af initiativ; et folketing kan jo til enhver tid beslutte det, som folketinget mener er rigtigt.

Hr. Niels Helveg Petersen kom med nogle bemærkninger om refusioner. Jeg vil blot minde om, at en af hovedgrundstenene i hele vor kommunalreform er, at refusioner omlægges, men totalbalancen opretholdes, og at de, der bestemmer vilkårene og ydernes art, også betaler. Hr. Niels Helveg Petersen var inde på spørgsmålet om bloktilskud. Jeg vil gerne understrege én ting helt tydeligt: bloktilskud hjælper de dårligst stillede kommuner bedre end refusioner, fordi refusioner i stor udstrækning går til kommuner, som måske i forvejen ikke har behov derfor. Når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at vi skal, så langt det er muligt, have omlagt vore refusioner til bloktilskud. Det er vi i gang med på lærerlønsområdet. Hvad angår vejene, er det allerede sket. På sygehusområdet og med hensyn til den sociale service- og bistandslov er der tale om en kombination af refusion og bloktilskud. Når hr. Niels Helveg Petersen mener, at jeg var